

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118244956
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6118244956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: H. M., nar. XX.XX.XXXX bytom D., R. XXXX, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Čadca, U. 17. novembra 3215, IČO: 50 473 522, proti žalovanému: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., A. V. XX, o zaplatenie 4.250 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 8C/19/2018-152 z 23.07.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. o trovách konania rozhodol tak, že ich úspešnému žalovanému nepriznal.

2. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 4.250,-Eur s prísl., ktorá suma pretavuje bezdôvodné obohatenie sa žalovaného na úkor žalobcu, pretože na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.10.2017 žalovaný, hoc vedel, že nie je vlastníkom J. VW Q., O.: V. XXX G. rok výroby XXXX, to žalobcovi odpredal, a za ktoré mu žalobca zaplatil sumu požadovanú touto žalobou, pričom pri prehlasovaní vlastníka J. na polícii žalobca zistil, že predmetné J. je vo vlastníctve spoločnosti W. D.. a držiteľom tohto vozidla je spoločnosť N. - N. s.r.o., ktorej bol poskytnutý účelový úver vo výške 12.040,-Eur, a až po tom, čo na základe dohody o urovaní z 06.12.2017, uzavretej medzi žalobcom a vlastníkom vozidla, žalobca na základe tejto dohody uhradil vlastníkovi vozidla sumu 2.487,73Eur, došlo k prepisu vozidla v prospech žalobcu. Žalovaný predmetné havarované J. kúpil na burze, kúpnu cenu vo výške 3.300,-Eur zaplatil konateľovi držiteľa tohto J., ktorý však zvyšok úveru vlastníkovi J. neuhradil, preto na J., ktoré žalovaný žalobcovi odpredal, viazla právna vada, preto musel žalobca ako už bolo vyššie uvedené, uzavrieť dohodu o urovaní a vyplatiť vlastníkovi J. vyššie zmieňovanú sumu, a až následne na základe uvedeného došlo k prepisu J. v prospech žalobcu. Požadovaná suma predstavuje bezdôvodné obohatenie sa žalovaného z neplatnej zmluvy, lebo ako nevlastník J., to odpredal žalobcovi. Pretože v tomto prípade ide o synalagmatický záväzok, na čo bol žalobca upozornený súdom prvej inštancie aj v rámci predbežného právneho posúdenia veci, a nič na tom nemôže zmeniť ani skutočnosť, že žalobca je už na teraz vlastníkom vozidla potom, ako za iného (držiteľa vozidla) plnil dlh, lebo povinnosť vrátiť si plnenie z neplatného právneho úkonu vzniká k momentu prijatia plnenia, a žalobca aj napriek uvedenému, trval na to, že v súdnej veci nejde o synalagmatický záväzok, súdu neostávalo nič iné, ako žalobu zamietnuť. Úspešný žalovaný trovy nežiadal nahradiť, preto mu náhrada trov prvoinštančného konania nebola priznaná. Takto ustálený

skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 451 ods. 1 a 3, § 454, § 456, § 457 a § 458 ods. 1 a 3 Obč. zák.; výrok o trovách konania podľa § 225 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Označený rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca, súdu prvej inštancie vytykajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), pričom podstata odvolacej argumentácie žalobcu tkvie v názore, že v súdnej veci nejde o synalagmatický záväzok, lebo ten nemožno založiť tam, kde došlo k absolútnej neplatnosti, ak on je navyše v súčasnosti vlastníkom J. a nevie si dobre predstaviť, ako mu možno uložiť povinnosť previesť J. a nepreviesť aj jeho vlastníctvo. Ak by bol vedel, že na J. viazne právna vada, teda, že žalovaný nie je jeho vlastníkom, nikdy by ho od žalovaného nekúpil. Pre posúdenie veci nemalo výzvam ani to, že vlastníkom J. sa stal na základe dohody o urovaní a nie na základe kúpnej zmluvy. Rozhodnutie považuje aj za arbitrárne (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Protistrana sa ku podanému odvolaniu nevyjadрила.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je vo výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní tak posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou arbitrárnosťou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádzal vo svojom odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

9. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie stranami tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže

dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

10. V súdnej veci žalobca označil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Posudzujúc však jeho odvolanie podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že odvolateľ uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

11. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalobca s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovelo. Napadnutý rozsudok tak nie je arbitrárny.

13. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli stranami prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

14. Odvolateľ v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery týkajúce sa dôvodnosti žaloby. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo

ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 192 - § 194 CSP. Odvolacím dôvodom podľa cit. zák. ust. totiž možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Napokon polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru pre odlišné skutkové závery vyvodzované odvolateľom, pričom odvolateľom namietaná nesprávnosť vytvorenia skutkového základu nie je daná, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

16. Podľa rozsudku NS ČR, sp. zn. 28Cdo/2182/2011: „V rozsudku zo 14.7.2010, sp.zn. 31 Cdo 2250/2009 veľká komora občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu vyvodila, že ustanovenie § 457 Obč. zák. upravuje okrem spôsobu aj rozsah povinností účastníkov neplatnej alebo zrušenej zmluvy na vrátenie vzájomného plnenia a uplatní sa v prípade, že na základe obojstranne zaväzujúcej zmluvy si obe strany plnili. Typicky obojstranne zaväzujúcou zmluvou je kúpna zmluva, kedy práva a povinnosti oboch účastníkov zmluvy sú vzájomne podmienené, a rovnako tak sú vzájomne podmienené ich nároky na vrátenie už prijatých plnení, ak je ich zmluva neplatná alebo, ak bola zrušená. Obe zmluvné strany sú zároveň povinným aj oprávneným z právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia získaného plnením podľa neplatnej či zrušenej zmluvy. Ide o ich synalagmatické práva v zmysle ustanovenia § 560 Obč. zák., podľa ktorého, ak si majú zo zmluvy účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. Rozdiel oproti § 457 Obč. zák. je v tom, že ak ide o vrátenie plnenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy, nie je synalagmatický vzťah založený zmluvou, ako je tomu v § 560 Obč. zák., ale vyplýva priamo zo zákona. V prípade kúpy nehnuteľnosti sú vzájomnými a navzájom podmienenými plneniami zo strany predávajúceho prevod vlastníctva a zo strany kupujúceho zaplatenie kúpnej ceny. Zaplatenie kúpnej ceny je protiváhou vlastníctva k prevádzanej veci. Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená a kupujúci teda nie je vlastníkom veci, hoci zaplatil kúpnu cenu, predávajúci je povinný kúpnu cenu mu vrátiť; vrátenie kúpnej ceny je na druhej strane vyvážené tým, že vlastníctvo k predmetu prevodu ostáva predávajúcemu. Veľký senát v citovanom rozsudku odkázal aj na skoršiu judikatúru (napr. R4/1988, s. 21-22), v ktorej dospel k záveru, že účastník neplatnej zmluvy splní povinnosť vrátiť prijaté plnenie podľa § 457 Obč. zák. tiež vtedy, ak vydá vec poškodenému (t.j. vlastníkovi). Tento názor zastáva Najvyšší súd aj v ďalších rozhodnutiach, napríklad v rozsudku z 25.5.2000, sp.zn. 25Cdo 2432/99; alebo v uznesení zo dňa 31.1.2007, sp.zn. 25Cdo 663/2005, podľa ktorých „kupujúci z neplatnej zmluvy tým, že vec vydá nie účastníkovi zmluvy, ale priamo vlastníkovi, splní povinnosť vydať vec vlastne za predávajúceho, a tým tiež súčasne splní aj svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo synalagmatického záväzku voči predávajúcemu, ktorý nie je vlastníkom prevádzanej veci“.

17. Z vyššie uvedeného pre posudzovaný prípad vyplýva, že ak si účastníci podľa kúpnej zmluvy z 24.10.2017 plnili (žalovaný ako predávajúci prevzal kúpnu cenu a žalobca ako kupujúci prevzal predmetné J.), vznikol medzi nimi synalagmatický záväzok zo zákona podľa § 457 Obč. zák., a obe strany boli povinné si tieto plnenia navzájom vrátiť. Na charaktere ich synalagmatického záväzku nič nemení ani okolnosť, že žalobca následne získal predmetné J. do svojho vlastníctva (nezávisle na kúpnej zmluve z XX.XX.XXXX, a to na základe dohody o urovnaní z XX.XX.XXXX s vlastníkom J.), lebo uvedené sa nemohlo nijako prejavíť ani na platnosti tejto kúpnej zmluvy a ani na spôsobe, akým je potrebné vyrovnať práva a povinnosti účastníkov tejto (neplatnej) zmluvy. Po žalobcovi tak je možné požadovať, aby plnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo synalagmatického záväzku a preto úvahu súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol, nie je možné hodnotiť ako zjavne neprimeranú.

18. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, rozhodol vo výroku I. vecne správne a preto odvolací súd s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavej časti, vrátane vecne správneho závislého výroku II. o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nespochybného), potvrdil. Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť zmenu názoru odvolacieho súdu, nepovažoval odvolací súd za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

19. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).